

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ налягува сѣка сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецедіета; вжъхъ отъ имперіята, 4 бѣли мецедіета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относитъ до редакціята надписуваатъ-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Цѣ-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Въ послѣдните си бройови, ний извѣстихи на читателити си огромни народни борчови които гръцката патриаршія са тѣк-меша да разфърля по сичките православни народи. Ний разгледяхи и распитахми въпроси които поддигна тая патриаршеска постѣлка. Едно ново дѣло, рѣшеніето зето отъ Н. В. А'Али-паша ни задѣлжава да са повървимъ върху наирѣшениити си забелѣжванія и да притуримъ нѣкакви развитія.

Ний прочетохми съсъ едно дълбоко наскърбяване въ официалнитъ цариграшки вѣстникъ слѣдующето членче което обнародувахи на цѣло:

„ Ний извѣстихи чи единъ данѣкъ щеше да са разфърля по сичките православни „ Грци покорѣни подъ патриаршеската вла- „ стъ за да са исплати борчатъ на гръцка- „ та община, чи окръжни пи-ма отиравени „ до управителити на елетити за да са по- „ трудятъ за сабираніето на този данѣкъ са „ испроводиха отъ Н. В. А'Али-паша до пат- „ риаршіята и която щеше да врѣчи спорѣдъ „ надписити чресъ митрополитити си които „ живѣятъ по елетити.

„ Днесъ са научавахи чи патриаршіята-и „ свѣтіятъ синодъ молиха Високата Порта да „ промѣни тоя тертинъ на врѣчяване, и чи „ по тая молба рѣченити окръжни писма ще „ са испроводатъ отъ Високата Порта до у- „ правителити на елетити.

Царското правителство проговори; кол-кото и да бѣди тѣшко рѣшеніето, то трѣбу-ва да земѣ изпълненіето си. И ний нестру-вами никоги кабулъ да съвѣтувахи българ-скиятъ народъ на едно упорство незаконно безползвено и била опасно. Непокорността е е-динъ законъ и една нужность. Кѣту са по-коряватъ сѣкоги нашии съотечественници правятъ едно дѣло отъ една дълбока мад-рость и даватъ едно ново доказателство за тѣхната вѣрность на царското правителство и съсъ това поведѣние тѣ приготвюватъ за напръвнъ поправителнити мѣрки на безчетни-ти злини които сѣ теглили и ще теглятъ сега.

Ний нѣма да кажимъ нищо и не ще ка-жимъ нищо за рѣшеніето зето отъ Н. В. А'-Али-паша, министъръ на външните работи.

Нетрѣбува да са дѣйствува противъ рѣшеніето което излѣзе веки на бѣлъ свѣтъ: то е твърдъ кѣсно. Трѣбуваше да са закри-лятъ българскити интереси преди обнароду-ваніето на това рѣшеніе. Това бѣше една благородна и патриотическа мисія която на-шии балкански извѣнни чорбаджии нехо-жяха да разбератъ.

Тѣ сѣ вършили народнитѣ ни работи съ съсъ главничини, съ съсъ инатчиликъ, съ съсъ некаджрность, съ съсъ неспособность и съ съсъ хилле: съсъ това поведѣние и съ-съ наговареніе о на рускити синони тѣ ком-премитираха много дълбоко народнитѣ ни интереси.

Ний го казувахи безъ страхъ чи до ко-гито балканскити чорбаджии ще иматъ рѣ-ка и намисаніе въ народнитѣ ни работи, на-мисаніе толкосъ опасно за общити интереси на милото ни отечество, ний ще поднадахи сѣкоги на различни злочастія и ще става-хи сѣкоги жертва на гръцката патриаршія.

Високата властъ излѣзи на межданъ: тя трѣбува да са послуша, макаръ и нѣйното рѣшеніе да изискува голѣми жертви отъ страна на Българити, макаръ и да туря въ бѣдность единъ народъ който евеки бѣденъ.

Царското правителство иска щото бѣл-гарскитъ народъ да плати борчовити на па-триаршіята: тѣ ще плататъ или ще са упо-трѣбятъ сичкити възможни срѣдства за да плататъ. Жетвата стана добра тая година: тя усъгери катадневнитъ животъ на трудо-любивити Българи, нѣмъ тѣ не ги убогати. Бѣл-гарити работатъ за да живѣятъ: тѣ са че-стити когито тѣхнитъ трудъ имъ изважда хлѣбътъ за сѣки день.

Тѣ немогѣтъ никоги да артардисатъ нѣ-що на страна. Тѣ са сѣкоги подложени на единъ животъ пѣленъ съсъ мачнотии отъ малко дѣте чакъ до смъртъ. Тѣ нѣматъ ос-вѣтъ онова което имъ е нужно, необходимо за да живѣятъ. Слѣдователно какъ ще мо-гѣтъ да плататъ патриаршескити борчови?

Това е дето ни наскърбява дълбоко. За-щото тѣ трѣбува да откъснатъ отъ душата си, да продаватъ добичетата си за да запла-татъ борчовити на гръцката патриаршія ко-нито можи да не съществуваатъ и да нематъ нищо законно нито истраственчо.

И тая рекламація става въ името на гла-ватарятъ на православната вѣра, въ името на свѣтата Христова черква, кѣту потѣпку-ва чудотворнитѣ поученія на свѣтото еван-геліе, кѣту потѣпкува законити на христі-анското милосердіе, кѣту прѣстъпчува чудо-творното слово на добрата Самарянка.

Чудно ни са вижда наистина дѣто гръц-ката патриаршія иска да ѝ плати борчътъ е-динъ бѣденъ народъ, безъ пари, който не можи да даде нищо безъ да са лишѣ отъ необходимити си нужди, а отъ друга стра-на тѣ да си живѣе на рахатъ, безъ да ѝ липсува нищо.

Нѣ евангеліето казува: „блѣзъ на оня

които са кротки защото тѣ ще наследѣтъ земята. Блазъ на оня които сѣ милостиви защото тѣ ще сполучатъ милость. Блазъ на оня на които сърцето е чисто защото тѣ ще видатъ Господа. Блазъ на оня които иматъ миролюбивъ духъ защото тѣ ще са из-ричѣтъ дѣча на Бога.“

То казува още на друго мѣсто: „дай на оновога който ти иска и не отбѣгнуйвай отъ оновога който иска да земѣ отъ тебѣ.“

„ Обичай несприятелити си; прави добро на оня които та мрѣзятъ; моли са за оня ко-нито та клеветѣтъ.“

Нашии Българи ще туратъ безъ друго въ дѣйствіе тия различни поученія. Нѣ не щѣтъ-ли да сторѣтъ тѣ добръ да искатъ щото главатарятъ на поповити на Христа да имъ даде първиятъ примѣръ на покорливостъ-та, на послушливостъта?

Защо прочее евангеліето не са туря въ дѣйствіе тука на земята отъ оня които сѣ са патоварили да го проповѣдуватъ и най-много на злочастнитѣ, на бѣднитѣ Христіани?

Слѣдователно reclamaціята на патриар-шіята изнасна законити на евангеліето: ос-нована ли е тѣ на началата на гражданс-кото право? Това е което трѣбува да са разгледѣ.

Единъ борчъ за да бѣди законенъ, трѣ-бува да има едно истинско начало, трѣбува да бѣде съгласенъ съсъ законити и съсъ добрити нѣрави.

Борчовити на патриаршіята иматъ ли е-дно истинско начало, едно дѣйствително съ-ществование? това не е работа на борчлия-та да разгледѣ, да го докажи; нѣ на заим-одавецѣтъ.

Въ сегашното състояніе на борчовити на гръцката патриаршія, ний ще са ограни-чимъ да кажимъ чи цифрата отъ осемъ милі-она грешови не е вѣроятна. Тя е едно цѣ-ло число което не са разбира. Не са касай само за единъ борчъ, нѣ за много борчови смѣсени наедно.

Една купчина борчови не можи да пред-стави едно цѣло число, нѣ много числа въ които са различаватъ десетини, стотини, хи-лѣди. Слѣдователно цифрата отъ осемъ ми-ліона не можи да бѣди точна. И ако не е точна защо да бѣди осемъ милиона чи нѣ шесъ, четири, единъ милионъ? Борчлията кой-то ще плаща неможи да плати освѣтъ оно-ва което е законно.

За да можи да са иска тоя борчъ отъ Българити трѣбува да е дълженъ отъ тѣхъ или трѣбува нѣкъ да сѣ са ползували нѣщо. Тѣ не сѣ сключювали лично борчови, нѣ

мъжби би да сѣ са подисали за тѣхна полза и за тѣхенъ интересъ.

Ако тѣ борчови сѣ са употрѣблявали за ползата на Българити тѣ трѣбува да ги заплаватъ. Ако тѣ сѣ са направили за черкови, за болници, за мѣнастири български, нищо нѣма по законно за да ги заплаватъ.

Нѣ ако тѣ борчови сѣ са направили исключительно за ползата и за интересъ на Гръцити, за съзиданието на черкови на болници, на мѣнастири гръцки, тогива тѣ сами трѣбува да ги заплаватъ. Това не са отнеса до Българити и вѣможни да са наложи на грѣбътъ имъ.

Нѣй ще си дѣсволимъ да забѣлжимъ на това отгорѣ чи до сега гръцката патриаршія не е направила нищо въ Българини чи черковити, училищата са съизпуватъ отъ дѣнь на дѣнь по-много.

Какво трѣбува да заключимъ отъ сичко това което прѣдшествува? трѣбува да заключимъ чи рѣчениити осемъ милиона грошови не са никакъ оправдаватъ.

Слѣдователно нашити Българи не трѣбува да ги плащатъ, освѣнъ подиръ едно врѣло разсѣжда ѣе.

Нѣй мислимъ прочее чи е необходимо щото българскитъ народъ да са отправи на отеческото сѣрце на Н. Ц. В. Султанъ и да поиска наименованието на една комисія отъ Българи независими, вѣрни, прѣдадени на царското правителство и отстранени отъ сѣко чуждо влианіе, съвършенно противни на московската макіевелска политика; тая комисія да са натовари да разгѣда и да докажи началото, причинити, законността и нравствеността на патриаршескити борчови, да покажи и да обяви това което ще можни да са приѣтели законно отъ Българити съобразно съсъ ползити и съсъ интересити които сѣ навѣкли отъ тѣхъ.

Тая мѣрка колто трѣбува да искаме сега ще тури край на много мъчнотии и ще принесе нѣкои улѣкчаванія на положението толкось бѣдно и толкось интересно на българскитъ народъ.

Кѣту искаме едно нѣщо праведно, законно и нравствено трѣбува сѣкоги да хранимъ надѣжди чи ще го сполучимъ отъ единъ просвѣтливъ, благодѣтеленъ и отечески царъ както Н. Ц. В. Султанъ Абдулъ Азиса.

Въ прѣдъ послѣдніятъ си брой, Българската Пчела посвѣтѣва цѣль листъ не само за да обнародува една брошурка колто е излязла сега наскоро отъ болгарската печатница, нѣ още тя посвѣтѣва и единъ дължкъ членъ за да я изобличи. За наша смѣтка, нѣй нѣма да ѣ направимъ толковни честь. Само ще забѣлжимъ на Българската Пчела чи ако я бѣше чела по внимателно тя щеше да разумѣй чи тая брошурка е излязла отъ една панславнишка естерія съставена отъ Русіи.

Българската Пчела си въображава чи я нападатъ защото не пиши противъ насъ. Въ това тя е много излѣгана. Самата причина за която тѣ писахъ противъ нѣй, е защото тя хортува за парити дадени

отъ Менчикъ прѣди себастополскитъ бой и за парити които Русія дава още било на редакціята на Сѣвъѣтникъ тѣ, било на други хора за да проповѣдуватъ панславнишкити идеи въ Българія.

Понеже нѣй хортувахми за сѣщити работи, и чи нѣй дрѣзнахми да пишимъ противъ московската пропаганда и противъ нейни агенти, брошурката ни обвинява за нѣкакъвъ си ортаклъкъ съсъ Българската Пчела. Прочее сичко това е лѣжливо. Помежду насъ и Българската Пчела нѣма ортаклъкъ, нѣ сме имали сѣщити съдѣния и слѣдователно сѣщитъ языкъ върху тая точка.

Колкото за увѣреніята на брошюрцѣтъ чи сме нападали чорбаджити и даскалити, тѣ сѣ нѣ само лѣжливо, нѣ още тѣ сѣ и наклеветителни.

Защото кѣто рѣкохми чи нѣкой даскали и нѣкой чорбаджии, не правятъ длѣжностити си, нѣй не рѣкохми чи сичкити даскали и сичкити чорбаджии не правятъ длѣжностити си.

Нѣ, нѣй не рѣкохми чи сичкити даскали и сичкити чорбаджии не правятъ длѣжностити си и ставатъ руски или фанариотски агенти. Само нѣкой отъ тѣхъ сѣ подкочаки на отечеството ни.

Нѣй нерѣкохми били чи половината отъ тѣхъ са ставали руски агенти, нѣй рѣкохми напротивъ че става едно малко число, сирѣчь нѣкой си.

Ако съчинителятъ на брошюрката не бѣши единъ руски агентинъ и слѣдователно единъ неприятели на нашити добри даскали и на нашити добри чорбаджии и ако не търсеше за да прави московска пропаганда, той не щеше да тури собственити си клѣвети на наша смѣтка.

Колкото за това дѣто са отнеса до нашити съотечественици отъ Браила и отъ други градища, тѣ не сѣ прѣдъ нашити очи чорбаджии, нѣ търговци.

Помежду чорбаджии и търговци има голѣма, тѣврдѣ голѣма разлика. Нѣ брошюрцѣтъ, тѣй сѣщо каквото и Сѣвъѣтникъ тѣ, постѣпуватъ сѣ едно за да не познаятъ разликата дѣто има помежду единиятъ и другиятъ. Защо това? за да направятъ да повѣрватъ хората чи Българската Пчела, Гайдата и Турція развѣсјуватъ търговцити съсъ чорбаджити и ги нападатъ безъ никаква разлика.

Брошюрцѣтъ отива по надалеко билъ: Той тура много пѣтя наедно думити чорбаджии и търговци. Защо това? За да ни наклевети по хубаво насъ и другити вѣстници.

Българската Пчела казува чи за да напечататъ тая московска начавра, управителити на народната болгарска печатница извадили много работи отъ нея.

Колкото за насъ, нѣй съвѣтувахми управителити на тая печатница и на другити, да не печататъ никогі, за честта на тѣхната печатница, брошурки въ които да развѣсјуватъ толкось безразсѣдно идеи и думити за да клеветятъ по безразсѣдно хората.

Слѣдъ кѣту развѣсиль думити търговци и първенци съсъ думити чорбаджии, брошюрцѣтъ казува ако единъ градъ, едно

село „можни да мини безъ предводители, безъ първенци, безъ чорбаджии“ както притуря и той самъ си тутакси.

И ето думата предводитель прѣтѣлжува, на сѣсъ думата чорбаджии или първенець. Или ако искашъ, ето чорбаджията въздигнатъ на чинътъ на предводителството и предводителити на чинътъ на чорбаджийството.

Една такава развѣса на думити и на идеи доказува доста ясно отъ коя слава е излязла брошурката.

Какъ е станало тѣй дѣто Българската Пчела не е забѣлжила голѣмото мѣлчаніе на брошюрцѣтъ кѣмъ московитити когито хортува за фанариотити; нѣ той не хортува и за московитити.

Защо? ето защо. Защото той принадлежи на класътъ на чорбаджити които искатъ да ПРЕВОДИТЕЛСТВУВАТЪ българскитъ народъ въ името на панславнитити.

Понеже панславнишкити чорбаджии сѣ неприятели на панеленишкити чорбаджии, брошюрцѣтъ, кѣту истински агентинъ на Русія напада фанариотити кѣту напада и насъ сѣщити. Това доказува още веднѣшъ отъ дѣ е ти писана.

Друго нѣщо: брошюрцѣтъ са казува Бесарабець и ни увѣрѣва чи пари не сѣ са събирали отъ Басарабія за народната ни черкова.

Ако не сѣ са събирали пари по врѣмето на Менчикова въ Русіи, самата причина е чи цѣль Болградъ и другити градища бѣха московски, сирѣчь принадлежѣяха на Русіи.

Това е доста за брошюрцѣтъ.

Московската начавра или Сѣвъѣтникъ тѣ намислялъ да я обнародува въ стѣлповети си. Той сторилъ тѣврдѣ добръ. Защото обнародуваніето на тая брошурка въ стѣлповети на Сѣвъѣтникъ тѣ писана отъ единъ руски агентинъ, доказува доста ясно чи Сѣвъѣтникъ тѣ са плаща отъ московската имперія.

ИЗВѢСТІЕ.

Умоляватъ са онія отъ нашити спомоществователи които не сѣ са заплатили още спомоществованіята, и които ни забѣлжиха чи ще ни ги внесѣтъ подиръ малко врѣме, да благоизволятъ да ни ги внесѣтъ отъ днесъ до двѣ недѣли най-много. Онія които не ни внесѣтъ спомоществованіята си до това вѣде, ще прѣвѣсимъ да имъ испроваждамъ вѣстници, кѣту оставатъ длѣжни за онія вѣстници които са приѣмали.

Никое спомоществованіе не е приѣто безъ прѣдплата или безъ гаранція. По причина на това нѣй са принудихми да откажемъ едно число спомоществованія — Парити отъ вѣшнити спомоществованія ще са испращатъ по царската поща право до назі.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ТУЛЧА, 18 ОКТОМВРІЯ. — Търговската важность на Тулча са умложи значително тая година, и предвижда са чи ще има различни ялѣшь-верши презъ панаирътъ който ще стани въ равнината на Тулча.

Една много чудна работа стана сега наскоро въ едно отъ окръжіята на Исманлъ, на която скришната часть не е още позната

Презъ Юлиа прѣминалаго, единъ чифутинъ който живѣе на Макаралиа, претандира чѣ дъщеря му, едно дете, му са било откраднало. Той зема шупе върху единъ попъ отъ липованската секта, секта която има съсь себѣ си много чудни обичаи—Липованците ставатъ самоволно свухи прозелитически прѣданиа, които не сѣ никакъ съобразни съсь вѣротърпимостта на днѣшните вѣршени.

Чифутинътъ който са казва Хоршко Берковичъ вѣзи сафдователно единъ день въ къщата на попъта и, къту видѣ двѣ деца които спиха на единъ само криватъ, той зема едното и става да бѣга къту викаши чи било нѣгово то момиче.

Гоненъ отъ Липованците, той са спомогна отъ Чифутини. Една чага стана и въ берковича които стана помежду имъ, дѣтето са зема отъ Липованците. Попивани да са прѣдставатъ на конакътъ, Липованците прѣдставиха едно дѣте чи било то ушь което искашичутииъ; нъ чифутинътъ и сичкити други чифутини които додоха съсь нѣго наедно потвърдиха чи дѣтето е промѣнено.

Наученъ за тѣзи работа немалскиятъ управителъ даде заповѣдъ на минутата отгорѣ на главатарѣтъ на полиціята за да убеди на Липованците чи ако, въ двайсетъ и четири сахата ижтрѣ, дѣтето не са вржи на баща си и на майка си, тѣ ще подпаднагъ подъ една голѣма отговорливостъ.

Нѣ само главатарѣтъ на полиціята не ще исплани заповѣдта която му са даде, нъ още той направи една мазбата въ които той не потвърждаваше работити казани отъ Чифутинѣтъ и оправдаваше невинността на Липованците.

По исканіето на бащата на загубеното дѣте г-нъ Когалинциано испроводиля заповѣди да стани азилъ главатарѣтъ на полиціята и да са тури подъ еждъ тѣй сѣщо както и Липованците. Тамо е работата сега. Заповѣдити дадени отъ министарѣтъ на немалскиятъ управителъ сѣ твърдѣ енергически; тѣ напомувагъ свѣтати правдини на бащити и обвиняватъ за осжиданіе оиѣ виновници които примачувагъ дѣчи, съсь каквото извиненіе и да покриватъ дѣлата си. Дѣятиици растърсчупаиѣ ставатъ сега за да са намѣри дѣтето и да са накажатъ строго виновниците.

ТУЛАЧА, 16 ОКТОМВРИЯ. — Вѣи знайте чи преди двайсетъ години Тулча не бѣши друго осѣянъ едно голѣмо село въ което живѣаха само рибари. Днесъ тѣ е единъ градъ който можѣ да са глѣда къту единъ отъ най хубавити въ Турція. Нѣговото прѣобразуваніе не излѣзуна осѣянъ отъ значителното развитіе което търговіята за отъ скоро вѣрме насамъ.

Тулча има сношеніа твърдѣ чести съсь Молдо-Влахія съсь които тѣ прави трампа солена риба съсь вино. Напрешъ и дървата, солта и тютюнкътъ са считаха въ търговіята на градътъ ни които бѣа единъ изворъ на богатство, нъ нѣи знайте чи преди нѣколко вѣрме царското правителство запрѣти вѣзваніето на рѣченити нѣща.

Тулча е зобинколена съсь ормани които давадъ дърва за създаніе на къщи и които употребяваха, преди нѣколко години, за направиеніето на голѣми гини.

Тѣзи индустриа зѣнимаваши едно голѣмо число рѣцѣ и голѣми къщи бѣа заложили въ нѣѣ капиталити си. Царското правителство даде воля на европейската дунавска компания, да изсѣче отъ тѣзи ормани милиони дървета и даде воля на компанията които носи името мегалжер империалъ за да направи два голѣми шленопи отъ които единътъ са искара сега скоро, а другиятъ ще са искара подрѣ малко вѣрме.

Сичкити хора сѣ твърдѣ задоволени отъ мѣстното управленіе. Не слушами вени да са хортува за хайдуци, по границата, благодареніе на будността на полиціята ни които са трудни съсь сѣкакъвъ единъ начинъ да усигорѣа тишината.

Сега наскоро ще стапи освѣщеніето на единъ новъ напиръ който ще става сѣка една година въ равнинити на старата Тулча, и за когото въ прилично вѣрме ще ви дамъ нѣкакви подрѣбности.

МАНАСТІРЪ, 17 ОКТОМВРИЯ. — Преди нѣколко вѣрме азъ ви бѣхъ извѣстѣлъ чи напменаніето на Хюсин-паша, за главенъ управителъ на Румели, зарадува твърдѣ много населеніето отъ тѣзи областъ. Христіанската община отъ градътъ ни испроводи сега наскоро чрезъ патриаршіята, едно писмо отпращено до Н. Ц. В. Султанѣтъ въ което тѣ го благодарѣа за дѣго благоизволила да повѣри правителството на единъ отъ главити селети на имперіятъ на единъ чиновникъ толко ѣ жаркъ и толко съспособенъ какъвто е Н. И. Хюсин паша.

Отъ настаняваніето насамъ на нешѣтъ новъ управителъ, различни улжшениа ставаха въ нѣкои отъ клоновити на управителната служба. Азъ ще ви забелѣжа, помежду другити, прѣобразуваніето на търговското съдѣище върху основити на единъ новъ уставъ. Тѣлото на запіегата което не отговаряше доста на цѣлѣта на нѣговото отгрѣждане сѣ съвършенно прѣобразува, и отъ тогива насамъ, нѣи вѣждами да царува една голѣма тишина въ окръжіята които са уностошаваха напрешъ отъ хайдуцити.

По една заповѣдъ отъ главната мѣстна властъ, голѣмитѣ свѣтъгъ (медажики кебирѣ) ще са събира отъ сега нататѣкъ четири пѣти въ недѣлата, а засѣдніята му ще сюрдисувагъ съкоги осемъ сахата.

Научаваи-са чи една комисія са настанѣ сега за да постели съсь кѣлджарѣмъ сокацити на градѣтъ ни и да го държи чистъ. Тѣа комисія заава неке служба си. Азъ ще ви извѣста сега скоро сафдствіето на нѣшнити работи.

ЦАРИГРАДЪ, 21 ОКТОМВРИЯ. — Нѣи, долоподписанити панагюрци, къту глѣдами отъ нѣколко вѣрме насамъ въ българскити вѣстници динъ на често да са споменува село Панагюрце и тамошнити чорбаджин, помислихме за добро да дадемъ на публиката, поне малко поиніе за това, къту познанами точно вървежа на общинскити работи въ това село.

Понеже, както са видѣли читателити на вѣстницити, сичко що е писано, писано е за злосторки на тамошнити чорбаджин. Въ прѣминанити броеви на народниѣ органѣ Свѣтъникъ тѣ нѣи видѣаши чи нѣкой добросовѣстенъ Панагюрецъ намѣрилъ за благословно да изобличи презъ тоя вѣстникъ нѣкой отъ панагюрскити чорбаджин за злосторки и за насилията имъ върху сиромасити. На да не останатъ долни и кривни, чорбаджити накарали нѣкой си В. Чолаковъ, когото храниха почти двѣ години съ сиромашки пари, да опровергае сичко оноа чтого бѣ писано за тѣхъ. За да намѣри не голѣмо благоволеніе предъ очити на господарити си — чорбаджити — Чолаковъ на драго сърдце биде готовъ на заповѣдити имъ. Той са не забави да обнародва опровергателното си писмо въ Свѣтъникъ тѣ; въ безпристрастнити любители на истината сѣ познали отъ другити обнародвани послѣ въ тоя вѣстникъ писма, кой има право и кой лѣжи както си дади за това мѣнѣието и почтеніѣ урѣдникъ на рѣченіѣтъ вѣстникъ.

Г-нъ Чолаковъ уѣрѣва въ писмото си, ос-

вѣнъ другити благословіи че първенцити (!!) помагали на сиромасити въ нужно вѣрме и проч. и проч. Чи сѣ помагали нѣкой отъ чорбаджити на сиромасити то е истина, нъ съ тоя начинъ: Вѣткому е познато, чи занимаіето на по-вечето отъ панагюрскити чорбаджин е да търгуватъ съсь олице. Слѣдъ къту докарѣти и продадѣтъ въ Цариградъ овцети си, нѣштити джелпи трѣгнуватъ по сарафити и сабиратъ ризани жалтици, на къту си идатъ на Панагюрцетѣя поивагъ берничити и нѣи заплацѣтъ сичкѣ царски данѣкъ съ подобни пари, съ условіе кабузманити да заплацѣтъ на чорбаджити до 61 день, къту турватъ по 2 гроша лихва на стотѣхъ въ мѣсецѣтъ. Нъ при приближаваніето на рѣченіѣ срокъ, къту не събрали пари да плажатъ на заимодавцити си кабузманити принуждавагъ сиромасити та си продавагъ стоцити на половинѣ цѣна само и само да си заплацѣтъ вергіята. Съ тоя начинъ бирничити заплацѣтъ дългѣтъ си на чорбаджити съ чѣсти пари, къту тѣя послѣднити имъ сѣ дали напѣито казахни. Печалата отъ това размѣненіе са раздѣля помежду чорбаджити и кабузманити, а загубага отъ ризанити жалтици са развѣрли по сиромасити, подъ име бакія.

Нъ тѣя злосторки не стигамо на нашити чорбаджин; тѣ сѣ дѣрзували и дѣрзувагъ да крадѣтъ още и отъ даждіето, което са плаца праведно на правителството. Чорбаджити никогѣ не плацѣтъ повече вергія отъ сиромасити а нѣкои и не плацѣтъ съсѣмъ.

Къту става и топа злоупотребеніе вѣротѣно е чи опредѣленото количество на Панагюрце да плати не ще можѣ да са събере. Чорбаджити пакъ готови да помогнатъ (!!) на сиромаси на послѣ тѣи робувагъ на чорбаджити. Токо Богъ да е поможникъ на сиротината въ Панагюрцетѣ! Отъ тѣя чорбаджійски злоупотребеніа мнозина жители отъ това село оставили родината си и са прѣселиха въ чужди мѣста!

Началика на панагюрскити чорбаджин е Пенчо Хаджіоглу, человекъ доста суровъ и простъ. Наслѣството му върху вѣнчѣти малко или много, по слаби отъ нѣго, прави го достоенъ да са парче и прѣтеснителъ и разорителъ на мнозина човѣци. Освѣнъ това Хаджіоглу е и и добъръ пѣяница. Той, въ пѣяството си, не зѣне цѣ работи, по нѣкоги и кога е трѣзвѣнъ най неприлични думи називатъ изъ устата на Хаджіоглу срѣцу какъвъ и да е човѣкъ. Едно отъ искуствата му е я това: който не става кога минува или са непокориѣва на заповѣдити му, той захвани да го неува, да го гонѣ да го бѣе и други подобни.

Нестигнало на Пенча Хаджіоглу при другити злосторки, даго разсипа шесъ търговски къщи въ Панагюрцетѣ, ани още са помѣжи да постѣли така и съ снитѣ си хаджи Луна, което и незабавно сполучи. Тука той са показа незадоволенъ, защото и съ другѣя си синъ Нешо, трѣбаваши да постѣли тѣѣ за причина твърдѣ неправедна ужъ за бащата на тоя послѣдній, причина излишна да прѣдставимъ на публиката. Само ще кажемъ чи въ Панагюрце сякой отдава правда на синѣ а нъ на бащата. Нѣка ни бѣди прощено да прѣдставимъ на почтенното общество още единъ новъ примѣръ отъ хаджіоглуити: Г-нъ Хаджіоглу са считѣа да развали търговската къща и на Г-нъ Ив. Неделева сарафѣ къту тоя послѣдній му е помагалъ въ разни ани случаи. Началикѣтъ на панагюрскити чорбаджин сполучилъ съ нѣкой си Петъръ Нешевъ да изработѣтъ единъ дължливъ записъ, когото и поднѣлъ на панагюрскити чорбаджин да са подпишатъ свидетеле чи Иванѣо дълженствува ужъ на Петрѣ едно доста голѣмо количество. Тоя послѣдній незабавно отива на Ивѣ

дѣто билъ Г-нъ Иванчо за собственната си работа, и повиква сарафъ чираа при мѣстото начелство да си иска парити! Зачуденъ Г-нъ сарафъ чираа отива при тамошното управителство за да исповѣда истината и къту недлъженъ, биде оправданъ.

Но нѣ следъ много време търгоиѣта доведе Г-нъ Иванча въ Пловдивъ. Къту са научиха за дохожданието му въ тоя градъ, чорбаджити, научени отъ началника си, безъ да губятъ време направятъ единъ махзаръ, подписанъ отъ тяхъ и отъ селскія веклиниъ, Велко Илчевъ, и пращатъ горфрененія Петъръ на Пловдивъ снабденъ съ махзарни конто го препорачава въ предъ тамошното управителство, чи има да зема отъ Иванча. Тука чорбаджити сполучиха и зеха отъ бедния Иванча 37,000 гроша на божия правда, които пари и раздѣлиха помежду си. Нѣ това не имъ стигнало. Когато билъ още запрянь отъ тяхъ тѣ сполучили чрезъ Петра Пешева да откраднатъ отъ дисагити на запряния, които биле на хана, около 750 турски жалтици!

Къту ни стана доста пространно писмото, нѣй сега са задоволявани съ толкова, та други пакъ щемъ съобща на публиката ощи чорбаджиски новини за Панагюрище. И колкото за Чолакова нѣй ще го молимъ да прѣстанъ вече да запозна чорбаджити и да праща статии не подписани по вѣстниците и да напада неправедно на хората, защото мнозина сячатъ чи статията безъ подписъ, за които гонореше въ послѣдниятъ си брой Турция е писана а не нѣ отъ самото, а то отъ ученикътъ му, по науцение отъ учителя. Нека прѣстанъ още Г. Чолаковъ, да праща прошения, заедно съ другарити си, на които сега прѣмъльчавами имената, на руското посолство за черковни одежди!

Сичко що написали до тука кѣто истинно и праведно, нѣй въраамъ чи редакцията на Турция ще приими да обнародува настоящето ни и молимъ Г-да панагюрскити чорбаджии, ако имъ ся види поне една точка за лъжовна да я избобчатъ публично презъ вѣстникъ, нѣ къту сичко, както рѣкохъ, е истинно и праведно нѣе съемъ и дѣ са подпиемъ. — (Следуватъ подписити)

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Французскити вѣстници сѣ раздѣлени на двѣ партии за франко-италианската конвенция. Вѣстниците на правителството поддържатъ чи мѣрките вѣти съгласно отъ Франция и Италия не щѣтъ никогъ да уплашатъ папската власт. Вѣстникъ Франция казува: нѣй не намѣрихме нити една дума въ депешата която да не засвидѣтуваше твърдото рѣшеніе на французкото правителство за да отгърве Римъ отъ честолюбията на Италия.

На това отгоръ Журналъ де Деба са изражава тѣй:

„Ако бѣше таквостъ рѣшеніето на французкото правителство какъ можиха да са спогодѣтъ двѣти партии? какъ щеше да са примири това рѣшеніе на французкото правителство съ рѣшеніето на италианското правителство което доказа формално въ депешата за „да не приѣми никакво условіе противно на правдинити на народътъ.“ и съ съ това обѣвяване нѣ по малко ясно чи Италия не е зела никакво друго влаганіе освѣтъ да са откажи въ употрѣбляването на насилственни сръдства?

До дѣто рѣшеніята вѣстникъ ни ся от-

говори чи разбира по добръ трактатътъ отъ ония които сѣ го подписали, нѣй ще следувати да търсимъ линията на нашето мнѣніе въ сѣщиятъ трактатъ и въ документити обнародувани въ Франция и въ Италия; нѣй ще упорствавами да мислимъ чи нѣма никакво противорѣчіе върху смисълътъ на основниѣти сключаванія помежду депешата на Друенъ де Люи и италианскити депеша.

Главниѣтъ редакторъ на вѣстникъ ла Пресъ сподѣля мислити на неприятелити на вѣстникъ Франция:

За нѣго важността на конвенцията и смисълътъ на депешата на Г-на Нигра немогатъ да бѣдѣтъ съмнителни; той намира ясенъ франко-италианскія трактатъ: Франция остава панствено на расположеніето си Споредъ казаніето на редакторътъ на Прессата, отъ сключованіето насамъ на трактатътъ, италианското правителство можъ да са глѣда ако нѣ вещественно поне нѣравствено въ обсебяваніе на Римъ. И безъ това Италия щеше ли да си наложи толкова трудни жертви?

Мониторътъ обнародува една нота отъ Г-нъ Друенъ де Люи която излага нѣрѣдѣствениѣти сръдства които са отнесътъ най-много до цивилизацията и до успѣхъ. Отрѣжданіето което министърътъ дава за нѣравственити сръдства ще зачи вѣстникъ Франция въ чувствата ѣ; нѣ истинити които критикуватъ тоя вѣстникъ ще намѣратъ безъ друго чи терминити на отрѣжданіето не сѣ по малко еластически колкото терминити на отрѣденото.

Вѣстникъ Морингъ Хералдъ прави върху вижданіето на императорътъ Наполеона съсъ рускіятъ царъ, следющити разсужденія:

„Европа нѣма да са занимава много съсъ срѣщнуваніето на двата императора въ Ница или на друго нѣкое мѣсто. Русія е днесъ безъ сила за да можъ да играй властолюбивата рола която искаши да играй преди време върху предназначеніята на другити народи отъ Европа. Русія сега е исчерпена отъ пари; тя е разможена чрезъ голѣми политически движенія и не е никакъ въ състояние да извади на мегданъ значителна войска. Ти нѣма нити хора, нити пари. Ако едно вижданіе на тѣ два императора значи нѣщо въ политика, това нѣщо е мирътъ.

СЪБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— По шенхлямска заповѣдъ: Рагнѣ ефенди, напришенъ кадиъ въ Салоникъ, са наименова кадиъ въ Едирне.

— Н. Ц. В. Султанътъ благоизволи да даде на мексиканскія посланикъ нишанити на орденътъ си Меджидіе отъ първи класъ, и нишанити отъ четвърти класъ на сѣщиятъ орденъ на първиятъ секретаринъ на посолството.

— Тѣзи дине са държаха чести мезлиши на Високата Порта. Въ тѣ мезлиши сѣ занимавали, увариватъ ви, за да уварватъ нѣкой поправки въ бюджетътъ.

— Н. Ц. В. персийскія шахъ проводи на Т. Т. В. Фуаъ-паша и А. А. паша портретътъ си украсенъ съсъ алмази.

— Миналата седмица Г-нъ Н. Геровъ руски консулъ въ Пловдивъ, съдруженъ съсъ единъ чиновникъ отъ руското посолство и съсъ двѣ духовни лица, облячени съсъ мирски дрехи, ходиха на Орта-Кюю да направятъ посѣщеніе на Т. Т. П. П. Авксентіа и Иларіона.

Нѣй неможяхъ ощи да са научимъ положително за цѣлѣта на това посѣщеніе отъ

рускити агенти които искатъ съкоги да иматъ прѣстъ въ народнити ни работи; нѣй идѣщата неделя надѣваме са да са научимъ и да извѣстимъ на читателити си.

— Споредъ нѣкой писма отъ Софія, жителити отъ тоя градъ отказали да плататъ отъ борчѣтъ на патриаршията. Казуватъ чи едно прошеніе са испратило на Високата Порта отъ носително за тая работа.

— Увариватъ чи Високата Порта са тѣжмала да направя единъ втори вилаетъ съставенъ отъ еялетити на Змирна, Коняхъ и Бруса.

— Прочитамъ въ Куріе д'Орианъ:

„Гръцката патриаршия къту иска да заплати борчовити си съсъ сръдството на единъ новъ данѣкъ, заповѣди върху тая работа са испроводиха до управителити на еялетити.

„Както трѣбуваше да са надѣвами, тѣ заповѣди посрѣцѣтъ на сѣкъдѣ, и особно въ България една жива оппозиція. Увариватъ ни чи протести пристигнали неке до царското правителство и чи други протести не ще са забавятъ да пристигнатъ,

„Българити казуватъ, помежду другити, чи къту не сѣ имали никогъ участіе въ управленіето на голѣмата черкова, тѣ не можатъ да бѣдѣтъ отговорливи за испокражданіето на касата.

„Тѣ пригурятъ чи богатството на много грѣцки фамилии, кѣту происхожда отъ патрици и отъ владѣци които сѣ имъ, къту сѣ умирали, оставили това дѣто бѣха спечелили отъ разносѣти на касата на тая черкова и отъ съсипуваніето на народътъ, на тѣ сѣщити фамилии трѣбува сега да прибѣгнатъ за да платѣтъ патриаршескити борчови въ случай когото една комисія отъ задѣлжители хора ги намѣри точни.

„Вижда са чи тѣ забѣлѣжи са направили на мѣстото едно дълбоко впечатление и чи една комисія ще са назначи сега скоро за да разглѣда точността на патриаршескити борчови и тѣхнѣтъ коренъ.

„Това е една добра идея какъто отрѣжданіето на една такава комисія; нѣй мислимъ чи трѣбуваше да са зачани отъ тамо и нѣй молитствувати цото царската властъ да прикажи тоя насиленъ данѣкъ. Защото зорбѣлѣкътъ съсъ когото го събирѣтъ тука отъ нѣколко дена насамъ ни дава вѣщето за найправедни критики.

ИЗВѢСТІЕ

Идѣщата неделя, въ понеделникъ, ще пѣлъзе отъ печатъ единъ образъ който представява крѣщеніето на българскія народъ и проповѣдъта на свѣти Кирила и Методіа. Изобразяваніето което носи тоя образъ е тажрдъ добро и направата му е отъ най неукснити.

Имамъ надѣжди чи сѣки Българинъ като го види ще остане благодаренъ, и най-много като види отъ страната на тоя образъ безчестенъ български народъ, сичката българска фамилия мѣжи жени и дѣца да са крѣщаватъ отъ свѣти Кирила и Методіа облячени съсъ свѣтатата си форма.

Надъ крѣщеніето стои свѣта Троица съсъ лучи които като заминува презъ гората пада върху лицата на народътъ; отъ страната на свѣта Троица стоятъ ангели въицооси. Свѣти Кирилъ стои пакъ отгоръ на жертвеникътъ и проповѣдува словото божіе.

Цѣната на тоя образъ са отрѣди умѣрена. Понеже тоя образъ ще са извади на двѣ тюрли, червени и черни, цѣната на първиятъ гроша 15, а на вториятъ 6. Ония отъ нашити съотечествениници които желатъ да си купатъ отъ тѣ образи, нѣма са отпиратъ до редакцията на Турция.

Издателятъ
Свѣщенно-дѣконъ Игнатій.